

▶ NEWSLETTER NEJEN PRO ČLENY TOP 09 / 3. ROČNÍK / ČÍSLO 10 ◀

TOPlife

Markéta

Topka myslí na budoucnost

TOP 09

4E: PROGRAM PRO BUDOUCNOST ČESKA

Zveme vás na debaty o ekonomice, ekologii, Euru a dalším směřování České republiky v rámci Evropské unie

MYSLÍME NA BUDOUCNOST

Markéta Pekarová Adamová – Matěj Ondřej Havel – Miloš Nový – Marek Ženíšek

MYSLIMENABUDOUCNOST.EU

Topka myslí na budoucnost

Jezdíme za vámi do všech koutů republiky. Na podzim i na jaře za vámi jedeme s naší roadshow, ve které vám představujeme program 4E. Ten je vizi České republiky jako státu, který je pevnou a sebevědomou součástí evropských struktur. Klade důraz na životní prostředí, ekonomickou prosperitu i svobodu jednotlivce.

V TOP 09 věříme v trvale udržitelný rozvoj. Ekologie a ochrana životního prostředí pro nás nejsou pouhé fráze. Místopředseda Tomáš Czernin vysvětlu-

je, jakým způsobem se starají o přírodní rybníky v Dymokovech, europoslanec a náměstek pražského primátora Jiří Pospíšil zase objasňuje, jakým způsobem naplňuje oblast své funkce, která se týká péče o zvířata (animal welfare). Budoucnost vidíme také v elektromobilitě, Luděk Niedermayer se s vámi podělí o to, jak v praxi vypadá jeho dojíždění do Štrasburku za volantem elektromobilu.

Samozřejmě se vracíme také k úspěšné misi na Tchaj-wan, kterou popisuje předseda za-

hraničního výboru Sněmovny Marek Ženíšek. Tu vedla naše předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, která zase v netradičním formátu zodpoví otázky, které ji kladly fanoušci na Instagramu. A v neposlední řadě si můžete přečíst text o tom, jak vypadá běžný den ministra zdravotnictví Vlastimila Válka.

Inspirativní čtení vám přeje
Vaše TOP 09

Markéta Pekarová Adamová

Politika mě baví pořád. Touha měnit věci mě neopustila.

Naše předsedkyně pravidelně odpovídá svým fanouškům na Instagramu na otázky. Z posledního streamu jsme vybrali ty nejzajímavější odpovědi.

Jaký je Váš názor na petici ze strany opozice týkající se Vašeho odstoupení z postu předsedkyně Sněmovny?

Připomeňme, co tomu předcházelo. Byla to okupace řečnické ze strany Andreje Babiše a dalších poslanců, kteří mu rychle přispěchali na pomoc, aby se dostali do titulků a do médií. Také chtěli být vyvedeni policií ze sálu. To jsme jim nedopřáli, nechťeli jsme, aby byli za mučedníky. Nicméně pak najednou chtěli něčím své selhání překrýt. To byl důvod k tomu, proč mě chtěli odvolat. Je to jenom jejich snaha své vlastní selhání hodit na mě, protože si mě vybrali jako svůj terč.

Z jakého důvodu si nezmrazíte platy?

Je potřeba říct, že naše platy řeší zákon. My sami si o nich nerozhodujeme a opravdu jsme si je nezvýšili, jak lživě tvrdí opozice. Zvyšuje je totiž zákon. Jelikož byly dva roky zmrazené, došlo ke kumulaci zvýšení, a najednou to pak bylo více než 10 procent. Jsem jednoznačně pro zmrazení našich platů, ale současně musíme zohlednit i to, že se případné zmrazení platů týká také soudců.

Nicméně návrh Andreje Babiše na zmrazení platu na pět let je čistý populismus. Pokud bychom tak učinili, došlo by během těch pěti let k zásadní kumulaci a nárůstu.

Nelituje vstupu do vrcholné politiky?

Často se mě lidé ptají, jestli mě baví to, co dělám. A já odpovídám, že určitě ano, protože to je pestrá, velmi zajímavá a zodpovědná práce. Do politiky jsem vstupovala s tím, že jsem chtěla měnit věci kolem sebe a to zkrátka trvá. Ničím se však nenechám odradit. Ale občas máte den, kdy se na vás valí jen samé problémy, a to pak máte chuť s tím seknout. To zažil asi téměř každý z nás ve svém povolání, ale i třeba ve škole. Takové dny se snažím překonávat a myslet spíše na to, co mi práce dává, jak mě naplňuje a jak mohu být prospěšná okolí.

Co vám pomáhá jako obrana před hulvátskými a neslušnými komentáři?

Nejlepší obranou je vědět, že je šíří jen část populace. Pomáhá mi určitě vědomí toho, že mám spoustu příznivců. Jinak si člověk musí trochu zvyknout, protože v politice jste hodně na očích – a pokud se stanete předsedou strany, předsedkyní Sněmovny, tak v tu chvíli je ta pozornost připoutána ještě víc. Bohužel jsou mezi námi i lidé, kteří často posílají výhrůžky a po-

dobné věci. Překročili tyto výhrůžku mez slušného chování i zákona, pak mi nezbývá než se obrátit i na policii. Myslím si, že je to odsouzeníhodné, ať už se týkají útoky kohokoliv včetně kolegů z opozice.

Kdy bude na programu poslanecké sněmovny redefinice znásilnění?

Považuji to za naprosto klíčové téma, a těší mě tedy, že kolegové na tom pracují v jednom z podvýborů. Za TOP 09 se tématu intenzivně věnuje poslanec Michal Zuna, který se velmi snaží o to, aby tento zákon připravilo ministerstvo spravedlnosti co nejdříve. Doufám, že kolegové ještě více šlápnou na plyn a zákon brzy schválí vláda, abychom jej mohli mít co nejdříve také ve Sněmovně.

Jak se stavíte k reformě duševního zdraví, ve které je nutné pokračovat?

Je to klíčové téma. A je to tedy velmi důležitá otázka pro ministra zdravotnictví, se kterým se o tom také občas bavím, a doufám, že budeme posouvat to téma dál. Pro našeho ministra Vlastimila Válka je to prioritou. Je důležité, abychom zlepšovali dostupnost právě psychologů a psychiatrů v ČR, zejména těch dětských, protože jich je obrovský nedostatek. Situace se pak zvláště po covidu ještě zhoršila. Děkuji všem, kteří se v této reformě angažují.

Chtěli byste se něco Markéty Pekarové Adamové zeptat?

Pak sledujte Instagram naší předsedkyně, kde k tomu máte pravidelnou příležitost.

Markéta

Tomáš Czernin

Životodárnou vodu musíme chránit v Dymokurech, Evropě i po celém světě.

Voda je nejcennější přírodní zdroj a je životodárná. Část z nás ji bere jako samozřejmost, ale vězte, že tomu tak není. Její význam se protíná naším každodenním životem a naší povinností je vodu chránit, využívat šetrně a pracovat na tom, aby nebyla zasažena změnou klimatu.

Lesní rybníčky v okolí Dymokur náležitě opečováváme. Jako hospodář vnímám důležitost rybníků v lese v několika rovinách. Lesy jsou důležitým zdrojem pitné vody. Lesní ekosystémy jsou schopny přirozeným způsobem čistit vodu a uchovávat ji v zemi.

Voda, která proniká do půdy, je filtrována a zbavena nečistot.

Lesy také pomáhají minimalizovat erozi a zabraňují tomu, aby se zemědělské a průmyslové znečištění dostalo do řek a jezer. Voda v lese je často domovem mnoha druhů zvířat a rostlin. Proto je důležité chránit tyto lesní rybníčky a tůň před znečištěním a degradací.

V Dymokurech se snažíme pro ochranu vody v lese dělat to maximum. Naše lesní hospodářství je udržitelné. Nepoužíváme pesticidy a udržujeme zdravé lesní ekosystémy. Držím se toho, co jsem se učil odmala. Tedy že lesy a půda jsou naším odkazem pro příští generace a naším úkolem je předat je ve stavu ještě lepším, než jsme je přebírali.

Voda je důležitá ve všech aspektech našeho života

Problémy nedostatku vody však zasahují logicky daleko za hranice naší republiky a Dymokur. Evropa má tisíce sladkovodních jezer, řek a zdrojů podzemní vody, a zásoby vody se tedy mohou zdát neomezené. Ale nárůst počtu obyvatel, urbanizace, znečištění a dopady změny klimatu, jako jsou dlouhodobá sucha, vedou k tomu, že vody stále méně. Na Starém kontinentu využíváme každý rok miliardy metrů krych-

lových vody a mám pocit, že někdy bereme mylně dostatek vody jako samozřejmost.

Jen se zamysleme nad tím, kde všude je voda nenahraditelná. Asi každého napadne jako první nezbytnost pitné vody, která je základní a nutnou potřebou našeho těla. Nicméně současně je i nenahraditelným zdrojem energie. Používá se při výstavbě domů i silnic, k vytápění budov a k ochlazení elektráren či samotné výrobě v průmyslu.

Oceány a moře jsou zase domovem milionů živočišných druhů. Představují také největší úložiště uhlíku a zachytávají oxid uhličitý z atmosféry. Oceánské proudy zase ohřívají a ochlazují některé regiony.

Úkolem nás všech je, abychom k vodě přistupovali jako ke vzácnému zdroji života a energie. Úroveň našeho života se bude odvíjet od toho, jak se k její ochraně postavíme. Znečišťování vody i její nadměrného využívání se musíme bezpodmínečně vyvarovat. V Dymokurech se snažíme jít příkladem.

Tomáš

Luděk Niedermayer

Elektromobilem do Štrasburku? Návykové, ekologické a levné.

Elektromobilita je stále ještě v počáteční fázi svého vývoje. První komerčně prodávané modely jako Nissan Leaf a Tesla S oslavily teprve nedávno své desáté narozeniny. V této fázi se s produkty pojí mnohé kompromisy – ceny jsou vysoké, využitelnost omezená a infrastruktura pro nabíjení v počátcích.

Nicméně, bateriová elektromobilita (BEV) má před sebou velký potenciál a mnoho výhod. Jednoduchost výroby a vysoká energetická efektivita v kombinaci se snadností „tankování“ jsou pouze některé z nich. Avšak u elektromobilů platí více než u aut obecně, že ke spokojenosti zákazníka je třeba vyjasnit, co od auta očekává a zda mu to zvolené řešení dává.

Cesta k elektromobilům je u každého jiná. Někteří lidé již s elektromobily jezdí a mají praktické zkušenosti. Náš příběh začal od nuly v roce 2018 nákupem ojeté-

ho BMW i3 do role „druhého auta“. Žijeme 10 km od hranice Prahy a provoz naší domácnosti zahrnuje velmi mnoho cest autem. Ukázalo se, že na příměstský provoz je elektromobil i s malým dojezdem skvělým a mnohdy velmi ekonomickým řešením.

Po mnoha spokojených desítkách tisíc kilometrů jsme se posunuli k BEV s delším dojezdem. Náš VW

S elektromobilem jedu prakticky stejně rychle, jako jsem jezdil s autem na benzín

ID3 má dojezd od zhruba 250 km v zimě při pomalé jízdě, v létě až ke 400 km. Stal se autem, které nejen dobře slouží na jakékoliv cesty po ČR, ale také se podívalo i do ciziny.

Od loňského roku jsme se „s ropáky“ rozloučili a máme jen BEV. Na delší cesty používám větší VW (ID4). Každý měsíc ho čeká cesta

na jednání do Evropského parlamentu do Štrasburku. Je to něco přes 620 km a většinou po dálnici.

Síť nabíječek je již poměrně hustá, avšak já své cesty plánuji. Nabízím tam, kde dobře využiji čas a kde jsou nejnižší náklady, což závisí na tom, jaké mám dobíjecí karty a jaké sítě „zvyhodňuji“. Pro mne je to především síť Ionity, která disponuje velmi rychlými nabíječkami. I při velké kapacitě baterie mého ID4 (77 kWh) neplánuji jednotlivé úseky delší než 250 km. Díky tomu jedu prakticky stejně rychle, jako jsem jezdil s autem na benzín (podotýkám, že „závodění“ mne přešlo před nákupem BEV).

Pro většinu lidí jsou elektroauta s velmi tichým provozem a často o dost rychlejší akcelerací skoro návykové. Navíc v kombinaci s dnes dostupnými bezpečnostními asistenty a obvykle pohodlnější jízdou vedou k cestování s menší únavou a stresem. Navíc je to i levnější.

Luděk

Jiří Pospíšil

Bojujeme proti týrání zvířat i nelegálnímu obchodu s nimi.

Zvířata jsou pro mě srdeční záležitostí. Po mnoho let jsme my politici podceňovali jejich právní postavení v naší legislativě. Nelegální obchod se zvířaty je velkým problémem stejně jako týrání zvířat ze strany lidí. Za poslední roky se na mě obrátilo mnoho lidí s žádostmi o pomoc pro zvířata v nouzi. Často se jedná o případy, které se nedostanou do médií. Tyto případy jsou pro mě velkým zdrojem obav a uvědomění si, kolik práce je třeba na poli legislativy.

Případy zvířat v nouzi se týkají nejen psů a koček, ale i koní a hospodářských zvířat. Do mých rukou se dokonce dostaly i případy, v nichž figurují drobná zvířata, jako jsou křečci, ale i volně žijící zvířata, jako jsou třeba vlci. Někdy jde o případy, které jsou i medializované, jako je například kauza fenky, kterou zastřelil myslivec před očima její mladé majitelky. Svůj čin vykonal tak otřesným a zbabělým způsobem, že se majitelka musela dlouhé minuty dívat na to, jak fenka v obrovských bolestech několik minut umírá.

Mnohem častěji jde ale o případy, o kterých se nikdo z médií nedozví. Velmi často jsou v těchto případech zvířata chována v životních podmínkách, o nichž si myslím,

že do 21. století nepatří. Ať už jde o různě zarostlé obojky do krků psů, strangulační rýhy způsobené šňůrkami, strunami nebo pletivem, řetězy, na nichž jsou celoživotně drženi a na nichž se dokáží i oběsit, a o škále otřesného zázemia, ve kterých zvířata živoří ani nemluvě. Ty stovky záběrů a videí, na nichž jsou záběry zubožených, extrémně vyhublých, zanedbaných a nemocných zvířat jsou tím, co mi nedá spát. Stejně jako záběry zvířat, která byla vystavena dlouhodobému surovému bití, nejčastěji za zavřenými dveřmi obydlí, které

Případy zvířat v nouzi se týkají nejen psů a koček, ale i koní a hospodářských zvířat.

nikdo nedokázal a nechtěl řešit dříve, než když bylo zvířeti vážně ublíženo, často i s následně potvrzenými trvalými následky. Když se s těmito případy a žádostmi o pomoc setkáváte denně, uvědomíte si, kolik práce, zejména na poli legislativy, by bylo ještě třeba vykonat. Velmi často by přitom šlo maličkosti, které by ale do praxe přinesly obrovskou změnu, po které volá nejen laická, ale i odborná veřejnost a orgány a instituce, které tuto agendu řeší.

Jsem proto velmi hrdý na to, že

zrovna naše strana stála za mnoha legislativními změnami, které pomohly posílit právní postavení zvířat a zlepšit jejich ochranu. Ať už šlo o novelizaci trestního zákoníku, který zpřísnil tresty za týrání zvířat, nebo prosazení drezury zvířat v cirkusech, či podporu legislativy, která pomohla vyšlapat cestičku v boji proti tzv. množárnám.

Osobně bych si přál, abychom na naši skvělou práci navázali a i nadále byli těmi klíčovými hybateli dění, kteří jsou aktivní na poli vytváření funkční legislativy ve prospěch zvířat. Takové, která efektivně zlepší jejich právní postavení, posílí jejich ochranu, zejména před týráním a zlepší jejich životní podmínky. Z reakcí, se kterými se dennodenně setkávám, a skrze

desítek kauz, které osobně řeším, nyní i nově z méj agendy zvířecího welfare, kterou řeším jako náměstek hlavního města Prahy, vnímám, že mezi veřejností toto téma velmi silně rezonuje. Pojdme tedy pokračovat v cestě, na kterou jsme se před několika lety vydali a budme těmi, kteří realizují to, po čem velká část obyvatel naší země hlasitě volá. Naším úkolem je přinést pozitivní změny. Myslím, že naše pozice je v tomto ohledu jedinečná i v očích veřejnosti a byla by škoda ji ztratit.

Jiří

Vlastimil Válek

**Napište nám do TOPlifu
Váš typický den, říkali mi.**

Víte, co je na práci ministra zdravotnictví skvělé? Že nic jako typický den neexistuje. Není dne, kdy dělám jen standardní "ministerštinu", ať si pod touto ministerskou rutinou představíte cokoli.

Rutinní jsou snad jen začátky mých pracovních dnů. Ty ale s ministrováním souvisí pramálo. Ráno po probuzení, standardně kolem půl sedmé, a nezbytné očistě, vyrážím do práce. Z Malé Strany, kde přes pracovní týden přebývám, to mám na ministerstvo zdravotnictví kousek. Ty, kteří si představují „malostranské paláce“ pro ministry, ale zklamou.

Bydlím v běžné poslanecké ubytovně, spartánsky zařízené pro práci a spánek. Manýry nejmenované bývalé ministryně financí, která si z veřejných peněz nechala

platit kromě fotografa i byt v Pařížské ulici, skutečně nesdílím. Dny jsou naplněny hlavně pracovními jednáními na ministerstvu. Jediné, co tato jednání ale mají společného, je forma – sedíme u stolu. Obsahem jsou ale rozličná témata od vzdělávání lékařů či zajištění dostupné péče, přes shánění léků a podporu paliativní péče až po zasedání odborných

Pravidelně vyjždím do regionů.

společností, které na ministerstvo zvu, abych si držel přehled o tématech, která odborná veřejnost, a v jejím důsledku i pacienti, řeší.

Pravidelně také vyjždím do regionů. Není totiž lepšího způsobu, jak zjistit, co nemocnice, lékaři a pacienti řeší, než vyjet za nimi přímo

do regionu. Nedávno jsem takhle navštívil nemocnici v Písku a jednání Radiologické společnosti v Českých Budějovicích. Byl jsem takhle ve všech krajích minimálně jednou, zastavil se ve více než 50 zařízeních všeho druhu a chystám se kraje objet znovu. Zde bych rád věnoval tichou vzpomínku verbální nehodě poslankyně Mračkové Vildumetzové, která si ve Sněmovně vymýšlela, že ministři nejezdí do regionů.

Když mám štěstí, tak můj den končí kolem sedmé a stíhám nejen procházku po večerní Praze, která má (ač to není Brno) při večeru neuvěřitelné kouzlo, ale hlavně večerní výběh. Při něm si člověk vyčistí hlavu způsobem, který můžu všem jen doporučit.

Vlastimil

Marek

Marek Ženíšek Řev čínské pandy.

Naše nedávná cesta na Tchaj-wan pod vedením naší předsedkyně byla neuvěřitelným úspěchem, který pomůže nejen českému byznysu, ale také posílí naše postavení v rámci celosvětové politiky. Ukázali jsme světu, že se čínské pandy nebojíme, že budeme pevně stát za svými názory a politikou a že neustoupíme. To je pro mě nejdůležitější věc, kterou si z této cesty odnáším.

Naše cesta však vyvolala hněv čínského režimu, který se pokusil ovlivnit naše rozhodnutí. Nicméně nikdo nemá právo diktovat suverénnímu státu, s kým může navazovat přátelství. My jsme přesvědčeni, že je tato mise důležitá pro naši demokracii i ekonomiku. Jednání s prezidentkou Tchaj-wanu bylo setkáním přátel svobody a demokracie, a to bylo to nejdůležitější.

Mnoho obchodů bude dojednáno ještě po samotné cestě, ale už teď jsme uzavřeli několik memorand, která posunou nejen český byznys

dál. Jedním z příkladů je spolupráce firmy APEX DYNAMICS CZECH s tchajwanským výrobcem převodovek a ozubených hřebenů. Memorandum prohloubilo technickou spolupráci pro vývoj pohonných systémů pro automatizaci českých strojů a podniků.

S investičním fondem Taiwan Capital jsme projednali podmínky investic do českých start-upů. Předpokládáme, že tento fond, který má na investice ve střední Evropě blokováno 200 milionů eur, i díky

Zahraniční politika ČR se po dlouhých letech vrací tam, kde je její místo.

tomuto brzy začne investovat do českých technologických firem a pomůže jim tak v expanzi na další trhy.

Ale nejdůležitější je samotná podstata cesty. Je důležité, abychom podpořili svobodu a demokracii, a to nejen v České republice, ale po celém světě. To, co někteří tvrdí o

Tchaj-wanu, jsem slýchal dříve i o Ukrajině. Nemají šanci, Čína je stejně bude okupovat, nemáme dráždit velmoc a podobné odsudky. Kam tato filosofie vedla, vidíme a zažíváme teď na vlastní oči. Proto jsme rádi, že jsme naše protějšky v tchajwanském Legislativním dvoře ujistili, že stojíme pevně za nimi. Agresorovi, v tomto případě autokratovi, nesmíme ustupovat.

Zahraniční politika ČR se po dlouhých letech vrací tam, kde je její místo. To je nesmírně důležité. Udělení medaile za parlamentní demokracii od předsedy tchajwanského parlamentu You Si-Kuna naší předsedkyni je důkazem toho, že to děláme správně.

Jak řekl bývalý prezident České republiky Václav Havel: „Myšlenka lidských práv a svobod musí být nedílnou součástí každého smysluplného světového řádu.“ A to byla podstata naší cesty.

